

Фурсенко Т. М.

*кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов факультету маркетингу ДВНЗ “Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана”, м. Київ, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7192-8867>*

ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ У КАНАДІ

У Канаді законодавче регулювання освіти перебуває в юрисдикції провінцій, що відображено в Конституційному акті 1867 р.; подібні обов’язки делегуються федеральним урядам, а також територіям. Як результат, у країні відсутнє федеральне міністерство освіти, а отже, і єдиний підхід та уніфіковане загальнодержавне законодавче регулювання освіти дорослих. Кожна провінція Канади має власні стратегію, політику та нормативно-правові документи, котрі стосуються навчання дорослих і розвитку їхніх навичок, що розробляються, втілюються в життя та оцінюються профільними міністерствами.

Політичні й законодавчі умови для навчання та освіти дорослих відображаються в законах, стратегіях, концепціях, комплексах заходів, а також у фінансових документах, документах для обговорення тощо. Наприклад, у провінції Британська Колумбія законодавчим підґрунтям освіти дорослих є такі нормативні акти: School Act, College and Institute Act, Degree Authorization Act, Private Career Training Institutions Act, Industry Training Authority, University Act, Royal Roads University Act, Thompson Rivers University Act, а також Adult Opportunities Action Plan, розроблений Міністерством удосконаленої освіти та розвитку ринку праці (The Ministry of Advanced Education and Labour Market Development) для узгодження ряду освітніх урядових ініціатив [1, с. 11].

Згідно з дослідженням Access and Support to Education and Training Survey, опублікованим Statistics Canada в жовтні 2008 р., у період з липня 2007 р. до липня 2008 р. близько 10 млн канадців у віці від 18-и до 64 років (47 % загальної чисельності населення цієї вікової категорії) були залучені до певних формальних програм освіти дорослих (курсів, семінарів, приватних уроків, стажування) [2], по завершенні яких слухачі отримували певний документ на підтвердження про їх проходження, що свідчить про визнання освіти дорослих важливим складником підвищення продуктивності та конкурентоспроможності населення.

Забезпечення навчання дорослих у Канаді реалізується через широкий спектр агентств, організацій, державних і приватних установ, шкільних комітетів, коледжів, університетів, професійних центрів, коледжів загальної та професійної освіти, центрів навчання дорослих; громадських некомерційних і волонтерських груп; роботодавців, спілок, асоціацій, приватних компаній; спеціальних груп, які обслуговують корінне населення, іммігрантів, жінок,

знедолених та безробітних. Провінційні й територіальні уряди, часом у співпраці з федеральним урядом, забезпечують значну частину фінансування таких програм. Існують також загальнонаціональні організації, такі як The Canadian Association for the Study of Adult, The Workers' Educational Association of Canada (WEA) та ін.

Серед основних стратегій і напрямів освіти дорослих у Канаді можна виокремити такі: міжнародне партнерство у сфері освіти дорослих та визнання кваліфікацій, здобутих за кордоном; орієнтація на стандарти ЮНЕСКО; інтеграція в освітній процес інформаційних технологій; визнання та акредитація неформальної освіти дорослих – знань, умінь і навичок, що їх набувають поза освітніми установами; толерантна мовна політика в освіті, яка відповідає демографічному та культурному різноманіттю цільової аудиторії; залучення слухачів до розроблення стратегії освіти дорослих – проведення опитування, анкетування, консультування, створення фокус-груп тощо; пріоритетність освітніх потреб особистості над потребами суспільства; партнерство з бізнесом, урядовими й неурядовими структурами; залучення волонтерів у ролі викладачів та інструкторів та ін.

Список використаних джерел

1. Council of Ministers of Education in Canada. (2008). *The Development and State of the Art of Adult Learning and Education*. Canada. 105 p.
2. Statistics Canada. (2010). *Changes in Participation in Adult Education and Training, 2002 and 2008*. URL: <https://www150.statcan.gc.ca/n1/pub/81-004-x/2009006/article/11126-eng.htm>.